

Vliegvisgroep

The Leader

september 2010

Colofon Vliegvisgroep “The Leader”

The Leader is de vliegvisgroep binnen de Algemene Utrechtse Hengelaars Vereniging. (AUHV) The Leader is opgericht op 19 april 1993.

Dagelijks bestuur:

Gerrit van Middelkoop, bestuurslid.
Ansinglaan 30, 3431 GT Nieuwegein, tel. 030-6050307.
e-mail: gerrit.vanmiddelkoop@tiscali.nl

Wilbert Goes, beheerder website.
Beverakker 10 3994 EL Houten, 030-6372414.
e-mail: wgoes@hetnet.nl

Francesco Gentili, werpinstructie.
De Fuik 2, 3995 BH Houten, tel. 030-2871898.
e-mail: f.gentili61@gmail.com

Richard van Ewijk, penningmeester.
Hendrikkreamerlaan 72, 3972 SN Driebergen, tel. 03435-21885.
e-mail: queenie72@wanadoo.nl

Ad Werdekker, redactie, ledenadministratie.
Pol de Monthove 12, 3437 BK Nieuwegein, tel. 030-6090416.
e-mail: adwerdekker@ziggo.nl

Aanmelding lidmaatschap The Leader:

Geef via de e-mail uw naam en adres door aan de ledenadministratie:
adwerdekker@ziggo.nl en maak € 15 over op rekening van de penningmeester,
516436902 van de ABN-AMRO-bank te Driebergen.
Contributie voor de leden: € 12.50 per jaar.

Bindavonden 2^e helft 2010:

De bindavonden worden gehouden in de Petanque Vereniging Nieuwegein aan de Galecopperzoom 1 te Nieuwegein, aanvang 19.30 uur, op de woensdagavonden van: 15 september, 6 oktober, 3 november, 1 december 2010.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

Geachte leden.

Na vele jaren het contributiebedrag op € 12.50 te hebben gehad, moest het er een keer van komen.

Met ingang van januari 2011, gaat de contributie omhoog naar € 17.50.

Ons doel is altijd geweest het bedrag zo laag mogelijk te houden, tot verbazing van collega vliegvissers in den lande, die wel eens de vraag stelden “ waar doen jullie het van, hoe kunnen jullie het voor dit bedrag doen, bij ons betalen we twee maal zoveel.”.

De reden van de verhoging is heel simpel, anders krijgen wij een tekort in het kasboek en staan we rood.

Mocht het zo worden dat er in de toekomst een automatische afschrijving mogelijk is, dan hoort u dat voor het nieuwe contributiejaar.

Wat niet onvermeld mag blijven is, dat er nog steeds **10-tallen** clubleden zijn die de contributie voor 2010 niet hebben betaald.

Dit was in de voorgaande jaren ook regelmatig het geval en daar is ook regelmatig in het blad melding van gemaakt. Erg vervelend is het ook voor de mensen die geheel belangeloos het kasboek op orde proberen te houden en daar weer achteraan moeten lopen.

Beste leden, indien u nog **niet betaald heeft**, doe dit dan alsnog en voortaan ook op tijd graag in de maand januari van het nieuwe jaar.

Het banknummer van de penningmeester leest u op de linker pagina onder het hoofdstukje aanmelding lidmaatschap.

Wijziging emailadres.

Voor zover ik weet heb ik al mijn relaties een mail gestuurd waarin ik te kennen heb gegeven dat mijn emailadres gewijzigd is.

Mocht u dit hebben gemist, dan hier nogmaals de wijziging. Vanaf heden is het emailadres; adwerdekker@ziggo.nl Uiteraard is dit tevens voor al de kopij voor ons clubblad.

Ad Werdekker

De buzzer

Haak : Gamakatsé F 22

Binddraad : kleur naar keuze 8.

Vleugel : antron of polywing.

Lijfje : Flos

Ribbing : zilver tinsel

Torax : [imitatie] zeehonden dubbing.

1: Zet een dunstelige caddisachtige haak maat 12\14\16\18\of 20 en zet je binddraad op.

Hierna een stukje polywing op de haaksteel inbinden.

2: Daarna een strengetje [kleur naar keuze] floss en een stukje dun rond zilvertinsel inbinden.

Bind het materiaal netjes over het hele lijfje in zodat je straks geen bobbel krijgt.

3: Wikkel een dun lijfje van de floss en rib deze met het tinsel. Restje zilvertinsel wegnippen maar de floss even dubbelvouwen en naar achteren laten richten.

4: Bind nu een stukje polywing dwars op de haak en zet deze kruislings met je binddraad vast .

5: Maak nu een thoraxje met dubbing en verwerk dat zo dat de polywing er uit blijft steken als op de foto. Je kunt de polywing vast op maat afknippen [enkele mm lang laten] .

6: Vouw de overgebleven floss nu over het thoraxje en geef enkele wikkelingen bij het haakoog .

Nu de binddraad terug brengen tot achter het lijfje en de floss terug omvouwen. Met de whipfisher de zaak nu afbinden achter de thorax. Floss paar mm laten uitsteken en de rest wegnippen.

Je kunt de buzzer vanaf het voorjaar tot de nazomer vissen.

Dat voor wat betreft de Nederlandse begrippen voor Voorn Winde Kopvoorn Baars enz enz .

Forel en vlagzalm hebben soms een uitgesproken voorkeur voor muggenpopjes.

Zowel in Nederland als in het buitenland de buzzer statisch aanbieden.

Wind en stroming doen haar werk wel .

Bind ze in verschillende kleuren je weet maar nooit .

Veel bindplezier.

Richard van Ewijk.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

Reisverslag van vier visvrienden naar Mittersill (Oostenrijk)

14 Mei 2010.

Na een lange saaie winter is het tijdstip aangebroken dat de vier onafscheidelijke visvrienden uit dit verhaal eindelijk op weg kunnen naar vliegvis paradijs Hotel Braurup, in het gezellige dorpje Mittersill te Oostenrijk.

Na een kleine 9 uur rijden (en 25 keer tanken) met de "line-dance" car van Pierre Bakker, arriveerden wij - Johan de Rooij, Huub Brinkhof, Pierre Bakker en ondergetekende, bij het hotel, waar het welkomst drankje (40%) ons reeds stond op te wachten.

Echter nuchtere, verstandige vissers als we zijn, besloten we eerst een bezoek te brengen aan de huis-vliegvisshop (extraatje van het hotel), en de vereiste vergunningen te regelen.

Na een warm welkom en een onrustige nacht, gingen we de volgende ochtend, vol spanning en adrenaline in ons vissersbloed, op weg naar de Finkau See die overloopt naar de Wilde Gerlos.

Een kleine drie kwartier later arriveerden wij bij de ingang van de Finkau See, die normaal gesproken in de maand Mei vrij goed toegankelijk is, Echter deze keer lag er zo'n 35 cm hagelwitte sneeuw en de temperatuur had ook iets aangener moogen zijn. Het was nog net 1 graad boven nul!

Wij lieten ons echter natuurlijk niet ontmoedigen en gingen deze pas met veel enthousiasme tegemoet, terwijl het steeds harder begon te sneeuwen.

Toch een beetje wennen aangezien we ons toch in het voorjaar bevonden en de winterbanden al in de mottenballen hadden gezet.

De pas werd hoger (zo'n 1680m.), en het zicht werd er door de enthousiast neerdalende sneeuwvlokken ook niet beter op.

Dankzij geweldige stuurkunst kwamen we toch ongeschonden bij het meer aan, en vergaten we al snel alle ongemakken toen we zagen hoeveel vis er in het meer zwom.

Er was geen plek op het meer waar niet geaast werd. Vlagzalm, beekforellen en prachtige saiblin in overvloed.

Na een klein uurtje vissen viel mij op dat er een rivier naast het meer stroomde, en ik kon het niet laten om er een kijkje te gaan nemen.

Deze rivier bleek later de "Wilde Gerlos" te zijn.

Nou zo wild stroomde hij niet, maar daarentegen deden de vissen wel de naam eer aan, want elke worp was raak.

Zowel droog, of met de nimf, het maakte niet uit. Ze pakten alles. Sedge of cdc, het deed er niet toe.

Ik (als liefhebber van Forel en geen vlagzalm) ving daar vlagzalmen van meer dan 50 cm., en dat op een hoogte van meer dan 1600 m.!

Ja, deze eerste dag kon niet meer stuk, en dan te weten dat er nog zeven geweldige dagen kunnen komen!

Ondanks het koude voorjaarsweer, wat ons meer deed denken aan een verlenging van de winter die achter ons hoorde te liggen, hebben we ons er fantastisch doorheen weten te slaan dankzij de geweldige visvangst, wat natuurlijk alles goed maakt. Daar doe je het tenslotte allemaal voor.

Hotel Braurup is echt een waar visparadijs met maar liefst 130 kilometer aan viswater. Je kunt onder alle weersomstandigheden vissen in een -voor Europa- een van de mooiste rivieren die ik ken (Krimmeler Ache).

Zeker niet onbelangrijk is de zeer gevarieerde keuken van het hotel met voor ieder wat wils en de gastvrije medewerkers die je ook echt van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat een geweldig vakantiegevoel geven.

Kortom het was een enorm geslaagde reis, en zeker voor herhaling vatbaar.

Cor Pauw

Info: www.hotelbraurup.at

De start,

Naast de standaard Zalmtrip naar Kola was ik gevraagd mee op zoek te gaan naar de 13 kilo plus Atlantische Zalm. Nieuw Zalmwater zoeken, dat pionieren moet je kunnen en willen, vergeet niet wij spreken geen Russisch en voor de mensen in dit gebied is Russisch de enige taal. Als we onze vismatten bij het station van Apatity afzetten, waar zij de terugreis aanvangen van een fantastische Zalmreis, begint voor ons een tweede reis. Samen met Jeroen Wohe en Henny van Eck, de jacht op de 13.5 kilo zalm en vissen in echt maagdelijke wateren. Thuis heeft Jeroen voor deze reis al vergunningen geregeld, schriftelijk aanvragen drie maanden voor vertrek, via Russische contacten eerder opgedaan. Vergunningen voor de Kietsa een zijrivier van de Kola, vergunningen die normaal helemaal niet te koop zijn, kortom een heel gedoe. De Kietsa een Noord rivier dus, de vorige twee weken hebben we gevestigd in de Upper Varzuga en de Pana, dat zijn rivieren die uitmonden in de Varzuga het zuiden van het schiereiland Kola in de Witte zee. Omdat we

vissen in de bovenloop van die rivieren liggen de plaatsen waar gevestigd gaat worden maar een paar uur rijden bij elkaar vandaan. Groot water brengt grote vis dat is bekend, zo is het ook met de rivieren in Kola (het gebied heet Kola maar de grote Noord rivier heet ook Kola) de grote rivieren, Kola, Yokanga en de Panoi zijn wereldberoemd om daar gevestigd te hebben is al zeer bijzonder alleen de beleving is al fantastisch. Natuurlijk hebben we eerst een paar dagen in de Kola gevestigd, waar wij gewoon vergunningen kunnen kopen voor het openbare stuk bij Shonguy, je moet het even weten dit is een van de beste stekken van de Kola hier staan echt veel vissers de Russen komen van ver zelfs uit Moscow. Leuk te vertellen de locals betalen hier 200 roebel de Russen uit een ander gebied 400 roebel per dag en wij buitenlanders betalen 3000 roebel (100,- euro) per dag. Een normale prijs voor een Russische zalm-vergunning, hiermee mag je 24 uur vissen, je mag zelf bepalen hoe laat de vergunning ingaat. Ga niet vissen zonder vergunning!! Maak geen zalm dood als je hiervoor geen vergunning hebt, de straf is alle spullen inleveren en je maakt kans op 3 maanden gratis kost en inwoning. Het is ook mogelijk een Kill vergunning te kopen, je mag dan 1 vis vangen deze moet gedood worden waarna het vissen moet stoppen. Wij weten dit nu maar die informatie is moeilijk te verzamelen als je niemand hebt die Russisch spreekt, maar goed het hoort er allemaal bij.

Gastvrij en behulpzaam,

Russen zijn zeer behulpzaam en gastvrij zeker op het platteland, als je een Rus ontmoet die Engels spreekt schrijf zijn telefoonnummer op en hij helpt je zeker als je hem belt. Zo kun je een taxi regelen maar ook een hotel laten zoeken. Wij hebben gevraagd of de taxidriver, die onze vrienden bij het station had afgezet, ons naar de Kietsa kan brengen, een paar uur rijden maar dat maakt voor die gasten niks uit, ze doen graag een ritje. Ok, wij naar de Kietsa, mooi je ziet ook nog wat. Zalmvissen is ook veel reizen, te vroeg opstaan, te lang wachten, te laat naar bed, te veel wodka en te weinig of verkeerd eten en hard werken vooral dat laatste, en nu niet weten wat we straks weer tegenkomen.

De dropping,

Daar staan we dan, met een rugzak een hengelkoker en een kleine rugzak (daypack) aan de Kietsa, ik had geen idee maar het is een mooie rivier. Een stuk lopen dan maar, tot we een mooie kampplaats zien, dat waren we snel zat met al die spullen. Hup tent opzetten en klaar. Hengel optuigen en inmiddels was daar Alex die de vergunningen kwam brengen, prachtig dat is iemand waar je afspraken mee kunt maken. Hij heeft ook een kamp aan de rivier. We kunnen niet wachten dus snel ons waadpak aan, vlieg erop en klaar. Op de Atlantische Zalm vissen we bijna altijd met een droge lijn of een intermediale en dan een simpele leader of gewoon een stuk 35 tot 45 honderdste wat je wilt. En dan de vliegen (maar dat misschien later, dat is een ander verhaal).

Kalasnikow

Sta je net lekker te vissen en dan komen er zomaar drie controleurs naar me toe. Zo uit het bos, die gasten zakken de rivier af in een raft en als ze in de verte een visser zien gaan ze aan wal en lopen ze door de struiken naar je toe. Twee man met de Kalasnikow (mitrailleur) in de aanslag of ze even mijn vergunning voor de Kietsa mogen zien. Ik heb het al eerder meegemaakt dus ik schrik er niet zo van, ware het niet dat mijn maat kilometers verderop staat met mijn vergunning. Hij is de rivier gaan afzakken en ik zou in de buurt van het kamp blijven. Dat gaat zo per toerbeurt. Dan is het lastig uitleggen als hij alleen Russisch spreekt en niet verder komt dan "licence", ik weet dat ze me nog nooit hebben doodgeschoten dus dat gaan ze nu ook niet doen. Na het noemen van wat Russische namen, van de man die de vergunning had gebracht en zo nog maar wat namen, en vooral roepen "my licence my guide downstream" hielden ze het voor gezien. En blijf vooral onschuldig kijken. Het is niet ongebruikelijk dat jouw gids de vergunning heeft, maar of die rus dat ook begrijpt?

Stroppers.

Even later zie ik ze in de raft voorbij komen. Iets verderop zie ik nog net dat ze een stroper in de boeien slaan. Voor plaatselijk bevolking is een vergunning duur erg duur en de vis is kostbaar heel kostbaar. Later stellen wij vast dat er een goed beheer voor de rivier moet komen. Verpacht de rivier voor 20 jaar aan een serieuze partij en geef de lokale bevolking een kans mede te delen in de opbrengst zo gaat dat in andere delen van de wereld ook. De tijd zal het leren.

100 kilo Zalm in een halve dag.

Net als elke visserij moet je het zalmvissen even doorkrijgen. Je hebt snelle en rustige stukken water, een run en een pool dus. De zalm moet soms een paar honderd kilometer de rivier op om de paaigronden te bereiken. De Atlantische Zalm eet niet gedurende deze periode. Het is dus noodzaak dat die vis doorzwemt en vlug ook, maar die vis is ook wel eens moe dus die stopt even. Waar die vis even stopt daar kunnen wij hem vangen. De Zalm volgt altijd de snelste stroomnaad van het water, dat is immers de kortste weg naar de paaigronden. Om gemakkelijk te zwemmen zwemt hij net naast de sterkste stroom. Dan op een moment is hij moe en ziet hij een grote kei of een kuil in de rivier, dan stopt de vis, en rust even. Het snelle water (een run) gaat hij snel doorheen, zodra het water rustig is stopt hij even (de tail-out van de pool) even later gaat hij verder als er een snel stuk water komt of een waterval dan stopt de vis weer, even moed verzamelen en dan in 1 keer snel door het moeilijke stuk. Dat stuk waar hij stopt is het "head of the pool". Als de Zalm door de rivier trekt zie je ze gewoon springen dan zijn de hiervoor genoemde plaatsen de hotspots. Meestal zie je de vis echter niet optrekken en daarom vissen we de hele pool uit. Je begint in het head van de pool met steeds

langere worpen je werpt onder een hoek van 45 graden en laat de vlieg een swing maken, met een absoluut gestrekte lijn. En niet menden vooral niet menden. En zo vis je die hele pool uit. En dat alleen of met meerdere vissers achter elkaar. Als de vis optrekt en je bent alleen dan blijf ik gewoon staan en vis ik alleen bijvoorbeeld de tail-out, de vis komt in de tail-out en blijft even staan en zwemt weer door, constant komt er een nieuwe vis in de tail-out, zodra er een visser achter je aansluit is het de zalmgewoonte na elke worp 1, 2 of 3 stappen vooruit te doen, een ieder krijgt dan een kans de beste plek te vissen. Als de vis optrekt kun je ze soms achter elkaar haken wel meegemaakt dat we met een paar man staan en zo achter elkaar vis haken wel tot 100 kilo samen in een halve dag. Soms staan we met 3 man tegelijk ieder een vis te drillen. Meestal is het een paar aanbeten per dag en die moet je dan nog zien te haken en ook nog te landen. Op de Kietsa viste ik 9 dagen voor slechts 1 aanbeet, gelukkig haakte ik de vis. Alsof je onderwater een auto hebt gehaakt. Na 5 minuten drillen was het knal en los, dat is zalmvissen. Mijn Russische vismaat landde er 2 ook in totaal 9 dagen vissen.

Dit jaar weinig Zalm en hardwerken.

Vorig jaar landde ik de eerste dag met Hans Klutz en Jos Vanrunxt 23 Zalmen, dit jaar ving ik gedurende de eerste paar dagen niets, en ik was hierin niet alleen. Het water was te hoog en ging nog verder omhoog. Maar wacht als het water gaat

zakken of het weer draait om, beter of slechter, dan gaat de Zalm weer zwemmen, hij moet immers snel naar de " Spawning grounds" want als het te lang duurt dan haalt hij de terugreis naar de zee niet meer en zal hij van uitputting sterven. Voor de Zalm is het een race tegen de klok. Niet elke Zalm zwemt tot de bron van de rivier als ze een mooie plaats vinden om te paaien dan paaien ze. Waarna ze weer richting zee gaan zwemmen. De mooiste vis om te vangen is een vis in " the head of the pool" , waarom? Wel, die is net lekker uitgerust en klaar om een moeilijk stuk te gaan zwemmen. En dan het liefst willen we zo'n vis zilver met de zeeluis er nog op. Want dan is hij nog maar kort in de rivier en mooi zilver en erg sterk. Heeft de vis gepaaid dan krijgt hij een andere kleur meer bruin, de vis is dan veel minder sterk.

Op de foto's zie je een mooie verse vis, een foto van een meter vis een Kelt (afgepaaide vis, bruin) en een foto van mijn Russische vriend George met een mooie verse 13.5 kilo Kola Zalm.

Niet voor watjes.

Zo'n trektocht langs de rivier is niet voor iedereen. Het is mooi, zwaar, hardwerken, uitglijden en koppie onder gaan, 's morgens in je bevroren waadpak stappen, echt koud worden, een hengel breken en weinig vis en ga zo maar door, maar Zalmvissen is meer dan een vis vangen. Een zalmreis is fantastisch.

Als jullie dit lezen ben ik al weer op weg, dan zit ik in Canada 18 dagen vissen om te proberen slechts 1 Steelhead te vangen. Steelhead, misschien wel de meest begeerde sportvis, een Steelhead is een "see going Rainbow Trout" en nu ben ik met de voorbereiding bezig. Stinger flies binden, hengels en lijnen testen en oefenen met werpen, liefst elke dag. Als je er plezier in hebt is niets teveel. Ver kunnen werpen is niet belangrijk, maar het helpt wel en het is beter thuis te oefenen en als je daar bent lekker te vissen. Als zalmvisser probeer ik ook iets achter te laten voor anderen, een waadpak, een hengel of een warme trui het maakt niet uit er is altijd wel iemand die het beter kan gebruiken dan ik.

Piscator non solum piscatur.....

There is more to fishing than just catching

Izaak Walton "de volleerde hengelaar"(1653)

Hans Boomsluiter

Piscator (visser)

Een zeer bijzondere ervaring.

Begin dit jaar sprak ik op de club met Johan de Rooij over zijn vliegvisavonturen in Noorwegen en spontaan vroeg hij mij of ik geen zin had om met hen mee te gaan voor een visvakantie in Noorwegen.

Op mijn vraag wie er meegingen met het avontuur, vertelde Johan mij dat het Pierre Bakker en Jan van zandwijk waren.

Van Jan had ik de naam in de wandelgangen wel eens gehoord maar had de beste man nog nooit ontmoet.

Van Ton Temming hoorde ik dat Jan een fenomeen was op het gebied van CDC vliegen binden en dat de vliegen in zijn winkel onder de glazen stolp van de hand van Jan waren en dat Jan ook een workshop CDC-binden in de workshopruimte van Ton zou komen geven. Interessant gezelschap dacht ik.

Ik hoefde er niet echt over na te denken en besloot Johan te vertellen dat het mij wel aansprak en dat ik mee ging.

De vistrip was gepland op half september, omdat dat volgens insiders de beste tijd was om naar Noorwegen te gaan om te vissen. De waterstand stond dan laag met mooie poelen met vis en het weer kon ook erg fraai zijn, terwijl de grote drukte al achter de rug was.

Het leek mij wel aardig en nuttig om voor die tijd wat vliegen te gaan binden om aldaar niet met lege handen te staan en besloot het gezelschap bij mij thuis uit te nodigen voor het binden van vliegen.

Nu kan ik best wel een aardig vliegje binden en had bij een blik in de vliendoos van Johan wel eens mooie CDC-vliegen gezien, maar bij het ontmoeten van Jan

van Zandwijk en het binden met hem, ging er toch weer een nieuw bindwereldje voor mij open.

Allereerst is Jan heel erg zorgvuldig in het samenstellen van de materialen.

De verschillende kleuren floss en de kwaliteit van de CDC-veertjes en het samenstelling daarvan. Hij heeft een geheel eigen bindmethode ontwikkeld die op het water zeer doeltreffend is.

Het blijkt in de praktijk nl. dat hij gewoon gelijk heeft als hij zegt dat je geen concessies moet doen v.w.b. de kleur de samenstelling en de afmeting van de vlieg, dit moet gewoon kloppen. Ook de bijzonder wijze van binden, de opbouw van de vlieg sprak mij zeer aan.

Voor mij dus een zeer leerzame bindavond en onder het genot van een hapje en een drankje ook een gezellige ontmoeting.

In de aanloop nog een keer bij Johan en nog weer een keer bij mij gebonden zodat we goed voorbereid op de trip naar Noorwegen waren.

Uiteraard werden al de zaken van belang voor de trip gezellig onder elkaar doorgesproken.

De vertrekdatum werd gepland op 14 september.

De reis verliep ondanks het zeer slechte weer, storm en regen, zeer voorspoedig.

Nu leent de auto van Pierre zich uitermate voor zo'n lange reis. Alle inzittenden zaten zeer comfortabel op een leren stoel met armleuning

Na vertrek rond 19.30 uur waren we de volgende morgen mooi op tijd om de veerboot te nemen in Frederikshaven in Denemarken die om 08.30 uur zou vertrekken naar Oslo Noorwegen.

De zeereis naar Noorwegen verliep bij erg mooi weer. Na een tocht van 10 uur, waarbij de laatste 3 uur door het fjord naar Oslo, met prachtige vergezichten, arriveerde de boot te 18.30 uur in Oslo.

Aan boord van de Stena line hadden we een 4 persoons hut met douche. De verzorging was heel goed. De maaltijd was in bufetvorm waarbij het aan niets ontbrak.

Na het tanken van het benodigde autogas, ging de reis door over de weg in de richting van de eindbestemming Tynset, alwaar wij te 23,30 uur aankwamen.

Het overgrote deel van de reis had Jan achter het stuur gezeten. Jan weet ook zeer goed de weg daar, hij kan de weg zowat dromen. Maar toch petje af voor zijn stuurmanskunst.

Na het uitladen van de spullen en een verdiende borrel was het slapen geblazen in ons tijdelijke huis.

Dit huis in een karakteristieke Noorse blokhutten stijl, was helemaal af en van alle gemakken voorzien tot zelfs een wasmachine en afwasmachine en open haard aan toe. Johan en ik deelden een kamer en Jan en Pierre hadden op de bovenverdieping ieder een eigen kamer.

Na een goede nachtrust gingen we de volgende morgen naar Hein, een Nederlandse vliegvisgids, die een blokhuis aan de Glomma heeft op een wereldstek. Van Hein kregen we de benodigde visvergunningen. Ook van Hein een paar waardevolle tips ontvangen betreffende mooie en visrijke visstekken en na een bak koffie op naar de Glomma voor het vissen.

Mooie grindbedden en volle visstekken.

De Glomma zag er perfect en kraakhelder uit, het weer was fris maar droog. Al heel vlot ving ik mijn eerste vlagzalm op een stuk naast het eiland en zag op een grindbed forel paaien, die ten tijde van ons verblijf, vanwege de paaitijd, niet bevist mocht worden. Prachtig om te zien hoe de forel op enkeldiep water om elkaar heen draaiden.

Terwijl de dag vorderde, werd het weer en de vangsten beter.

Als de zon zijn werk doet, komen de sedges en eendagsvliegen tevoorschijn wat op het water een spektakel betekend.

Overal om je heen zie je stijgende vlagzalm. De vangsten waren dan ook prima. Zo hebben we heel afwisselende dagen beleefd.

Ook de natuur om ons heen was lust voor het oog. De berkenbomen in het bos vertoonden volop herfstkleuren, wat in samenzijn met de naaldbomen voor een prachtig schouwspel zorgde.

Een prachtige visstek aan de Glomma.

Tijdens ons verblijf werd er iedere avond door Jan en Pierre een verse maaltijd gekookt met een lekkere karbonade of bal gehakt. Ook zuurkool met rookworst en vette zuuuuuuuu stond op het menu.

Voordat we naar de Glomma gingen werd er door een ieder tijdens het ontbijt een lunchpakket met koffie gemaakt zodat we aan de waterkant ook voorzien waren. Na de eerste dag had zo een ieder een taak binnen het huis zodat ook het huishouden op rolletjes liep.

Het weer was zeer afwisselend. We hebben een paar mooie dagen gehad en een paar dagen met wat regen. Gelukkig weinig wind.

Ook tijdens de regenachtige dagen werd er goed gevangen. In de middag begon de vis gewoon te stijgen en werd er ook tijdens de regen goed gevangen.

Je kon de vlagzalm gewoon horen stijgen.

Bij het wegnemen van de vlieg van het wateroppervlak door de vlagzalm, was dikwijls een soort “ploepje” hoorbaar en als je dan in die richting keek, zag je de kring op het water waar de vis de vlieg weggenomen had.

Zo hebben we gedurende ons verblijf op flink wat stekken in de rivier gevestigd en altijd redelijk tot heel goed gevangen ondanks de verschillende weersomstandigheden.

Wat heel mooi aan de Glomma is, is dat de visstekken zeer redelijk te lezen zijn en met behulp van de tips van Hein heel goed te vinden.

Ook de ervaringen van Jan, Johan en Pierre, opgedaan in voorgaande visvakanties aan de Glomma stonden garant voor goede vangstresultaten.

Er was een dag bij dat het slecht lukte. Die dag was de enige dag dat ik maar een vlagzalm op de nimf ving, mede omdat je ze niet zag stijgen. Ook wel weer leuk dat je de nimf niet voor Jan met de korte achternaam had gebonden en dat hij werkte.

Dat Noorwegen een grillig klimaat heeft is geen verrassing. We werden op een dag wakker en alles was door de nachtvorst wit gevroren. Na een uur was ook dat weer weg en scheen de zon weer volop.

De temperaturen waren wel wat frisser dan bij ons thuis en op een sombere dag is dat best wel te merken, maar na een visdag en een goede maaltijd, was het heel goed vertoeven in de riante zithoek voor de koffie en de borrel met af en toe de open haard.

Omdat Johan al met een flinke verkoudheid op reis ging en hij een beetje bleef tobben, moest hij vanwege zijn verkoudheid een dag afhaken en thuisblijven en of dat nog niet genoeg was, gleed hij langs de waterkant ook nog een keer ongelukkig uit waarbij hij zijn rechter knie blesseerde.

Omdat de knie lelijk dik geworden was, zijn we de volgende dag naar de dokter in Tynset gegaan die gelukkig voor Johan niets ernstigs constateerde.

Een dagje rust zou voldoende zijn volgens de arts, maar wel voor Johan weer een visdag minder.

Omdat het niet alleen vissen was, hebben we ook een mooi uitstapje gemaakt naar o.a. Roros. Dit is een heel oud kopermijnstadje met zeer bijzondere oude huisjes van honderden jaren oud.

Ook hebben we een paar heel mooie vislocaties bezocht aan andere rivieren met mooie watervallen.

De voorlaatste dag van ons verblijf was zeer regenachtig. Ondanks die regen in de middagen toch heel behoorlijk gevangen, overal stijgers.

Omdat het al eerder na een flinke hoeveelheid neerslag was gebeurd dat de rivier gewoon 40 cm was gestegen en omdat de vooruitzichten dermate slecht waren dat het er naar uitzag dat het wel eens de verkeerde kant kon opgaan met de waterstand en ook na de waarschuwing van Hein, hebben we besloten de terugreis een dag eerder aan te vangen.

Geen van allen hadden daar een probleem mee en voor sommigen kwam het prima uit.

Zo gingen we op vrijdag 24 september omstreeks 10.00 uur, tijdens natte sneeuwbuien weer op de terugweg.

Eerst in de richting Oslo voor de veerboot. Tijdens deze rit nog even een heel mooie forellenstek bekeken aan de rivier de Atna.

De rivier de Atna.

Omstreeks 17.00. uur kwamen we in Oslo bij de boot aan die te 19.30 uur vanuit Oslo naar Denemarken vertrok.

Wederom een prima maaltijd genoten en tijdens de donkere uren de overtocht gemaakt, waarbij de een wat meer slaapuren dan de ander in de hut heeft gemaakt. De reden hiervan is dat Pierre en Johan een snurkconcert gaven die er voor zorgde dat de stoker uit de machinekamer kwam en met z'n voelmaatje door de gang liep op zoek naar het euvel. Toen hij bij onze hut aankwam begreep hij waarom ik buiten de hut stond.

Op zaterdag 25 september te 07.30 uur arriveerden wij in Frederikshaven in Denemarken en verliep de terugreis over de weg verder zeer voorspoedig.

Zoals de aanhef van dit artikel al doet denken, was dit voor mij een zeer bijzondere ervaring.

Het natuurschoon in Noorwegen is overweldigend, achter elke boom zie je een aanzichtkaart maar dan in herfstkleuren.

De vangsten waren wat mij betreft ronduit goed en op sommige dagen meer dan uitstekend, wat de trip voor mij zeer de moeite waard maakte.

Een prachtige vlagzalm op de droge vlieg.

Ad Werdekker.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

